

עבוזה עם בנו-הזוג כפרט

אייאן בנאן

מבוא

אחד מאנפיגני הרבוליטים של הטיטול הוהי בימיו הוהי הפגינשה המשותפה. עני בני-הזוג באים לטיטול יחד וגונשטים עם מטפל אחד או שני מטפללים. ישן צורות נספהה של עברדה משותפה, כגון קבוצה משותפה, שבה מהונסת קבוצה של זוגות, או פגישות מקבילים המשותפות וופרגניות, בצדוט טיטול זה, מתקיימות לסייען פגישות משותפות ומפגשות פרטניות עם כל אחד מבני-הזוג. בפרק התוכני, אתייחסם לאפשרות לעבדו עם אחד מבני-הזוג או בני המשפחה במתוגרת מערכית רחבה.

על אף חילוקי הדעות טיבב הטיטול הפרטני בעיותה השיכוכה לערוכה הינהים, הכרו בו מאור ומתמיד באהבת מצורתה הטיטול הוהי. עליהם, מבקשים בני-הזהג המעבירות מטוג זה (Fibush, 1957) אך גם המטפל יכול להציג פונשיות פרטנית ולא משותפת. אם כדי לשאת את הלוחן שבתגישות תחרויות או אם הם אינן בוגרים וריאים יותר לטפל בכל אחד מהם באופן פרטני המשותפה, היהיה זה לא פעם הולם יתיר מAMILIZ על פישוטו (מלסן, 1978). (Blanck, 1965; Nadelson, 1978) פרטנות, כשייסוד להאמין כי קונגיפיקטם לא פתרם מן העבר אל אחד מבני-הזוג מפריעים ליחסים הוהיים ומאמים גם בעיות אחרות עשויהו להציג כובן יותר לפרטנות מאטער לפגישות משותפות, אך בדרכו

- Lazarus, R.M. and Spanier, G.B. (1978) *Child Influences on Marital and Family Interaction: A Life Span Perspective*, New York: Academic Press.
- Lindzey, G. (1968) *The Person Development throughout the Life Cycle*, New York: Basic Books.
- Micaleff, M. and Gerson, R. (1985) *Genograms in Family Assessment*, New York: Norton.
- McKay, D. (1985) Marital therapy: the behaviour approach, in W. Dryden (ed.) *Marital Therapy in Britain* vol. 1, *Context and Therapeutic Approaches*, London: Harper & Row.
- Martinho, S. (1989) My voices: an historical perspective, *Journal of Family Therapy* 13: 69-80.
- Son, V. (1984) *Non-Verbal Communication and Marital Interaction*, Oxford: Pergamon.
- Schacter, H.R. (1971) *The Growth of Sociability*, Harmondsworth: Penguin.
- Stuart, E. (1985) From child focussed problems to marital issues, in W. Dryden (ed.) *Marital Therapy in Britain*, vol. 2, *Special Areas*, London: Harper & Row.
- (1989) Challenging the White Knight, in W. Dryden and L. Spaulding (eds.) *On Becoming a Psychologist*, London: Tavistock/Routledge.
- Whitaker, C. (1982) A family therapist looks at marital therapy, in A.S. Guzman and I. Kue (eds) *Couples in Conflict*, New York: Aronson.
- Whitaker, C. and Keith, D.V. (1981) Symbolic - experiential family therapy, in A. Guzman and D.P. Kniskern (eds) *Handbook of Family Therapy*, New York: Brunner/Mazel.

הנִּגְמָן

אותה מהשלכורה של המהיריה תגיעה הדאגות/משפחות/מערבות, דיא אובדן של הפטת בתוך 'הבר' המערוביון. לסבך קוצר על תורה המערוביון עשי לסייע בידיו הקורא להבדין מידוע החרהש הדרש ביטולים הפטולים הגישו היליג'ת של ימינו. רוב המטפלים הוגנים והמשפחתיהם מבססים את הנישר היליג'ת של להבנה של מטרת המרבה רחבה של תורה המערבות. הרווחות העוזרים מאחרו תורה המערבות, כפי שנותרו במסגרות מודרניות. משביעים על קשר בין יהודיות עצמאית. מערביות מודרנית בסדרה של אובייקטים המתקיימים יהוד, על הקשרות ביןדים ומאפייניהם. הוגן מההוראה אפוא מערכות פעללה ומופענות של יהודים.

בנין-זמננו, שיטר לpthor אח שאלת הpiggyback הפרטנית לעותם המהמבהרים בעילויים, התגוננים האםפיריים, לא הגיעו מסקנה ברווח יותר Gurman and Kniskern, 1986; Wells) בהינתן הטעינה של-די' בלהירוחה הpiggyback גורמן וגנסקי (1986; Wells) הוגש להנחתה לבחרה קליגט (Gianetti, 1986a; 1986b). כפ' שקרה פעמים רבות, במקרים לעטוף (and) (and). גיאנטי, 1986a; 1986b) הוסט הוויכוח לשאלות של מחדולויגיה. בפפירות כל החיצאות, הוסט הוויכוח של קליגטים (Gurman et al., 1986).

בבבאנדרה יונת'ה סטראטגיה של מלחמתם העממית נסב לשליטה על היבשה את תפקודם כבד לא ביכולתו של מלחמתם העממית (לשם הפטוטות, אתיופים היו בגבלם ולא לירוחם אחים אחרים במשפטם). כל אחד מנגורמים (בון-הוגו) מקרים מוגנדים עט השני, ולפיכך הילוי בעקבות יונת'ה סטראטגיה של מלחמתם העממית. דהיינו, ביראותו מרווחו הנטישת. באחד הנגרמים (לדורגה, טיפול פרטני) תברש אם כנעל שיגריהם אל צל שנזיה ובטפלם המשלב שלהם. שניי אצל אחד מנגו יוביל לאזרען של שנזיהם וככליל את עצמה או לרangan, כדי להחמוד עט Bennun, (1984).

בטעוֹל זֶה ומשפוחה, לפ' תורה המערבות יש להאות חילך ממבלול של זורמים טיפוליים ולא אתרג'ישה היהירה המקובלת. על-פי התייאר של גולדטן (1989) וג'שוות התיטול העממי להויה בוגר דו-קיי לשחלב עם מבלי לחשוש שמא אבד את הדמותו. כמו כן, אחת ההשלכות האוצרות של הדבר היא לדעתו, וצורך להודיע את הטרנסים הדטרוגניים.

למרבה ה次数, יתכן כי התייאורים של ווטרס (Watters, 1982) הם המדויקים ביותר. הוא מבהיר את ההחלמות השריריות אשר מתTplות לעיתים, ביבויה. הוא חיכים בין בני-זוג במהלך ייעוץ פסיכיאטרי ופסיכולוגי. אם העיוות הסוציאליים בעורם מערכה היחסים, מופנה הדוג ליטיפל משורך; אם הביעות הקשורה למערכת היחסים אין נחשפה, הפרט מטופל בלבד.

לleshig זאת הינה לפחות מושבת יהו' ולבסוף מוצאים את הסיכון, (Beck, 1989). יפייע כשבן-זוגו יהוש מונדרת, ולא שונה בלבד. את הרעיון, כי כל אחת מהן התפתחה מונדרת, ובעבר נעהה בין הפנים-נפש לביון-אישי, לאל מכוון למוקם לבקשות ולהקורי אה טיבר ואות משמעותה. הפעיגשה הדרגתית עשויה להבהיר את עמדתו של בן-הוג ביחסים הקרים רעלוזר לו להזכיר את מרכיביהם.

מחברים שבתו אורה מעגל החיים המשפחתי שבורה שלבים (Carter and McGoldrick, 1988; Falicov, 1988) תיארו כיצד השפה, שלפיה המשתחזה עברה שלבים הפתוחהים בוה אחר זה, יכולת לקליאנים את המוכבות של היי. המשפחחה: אלם, שעבירה והנאה את מהותה הפרט. מגעל החיים הוא אמצעי דינמי המגדים את השינויים, אשר חלים בו-זמנית אצל פרטיהם ומערכות אחד, אך האחנותן הן שמוסבות אליוון ברוך-בלל או תושמת-לבנו ומסקוות מוגה לטפל ומערכתי. מהו סקירת הספורה הקיימת עליה, כי יש שיטות שברון ניון לעבור עם בן-זוג אחד בלבד ולהתייחסם להחומרם וופתגניותם גם יחד של שניו.

השוב מכך, ניתן לראות את תעלתה של צורה שיפול זו, באפטן תיארט, כאשר מרכיבות משפחתיות שלולות מבני-אדם את משאביהם האישיים. תפרק האב, הבעל או האשף, מרמו על כל פילות, אך גם על הצורך בדים נסן, שישין תוקף זה, ולודגמה, אם זוקקה לילד כדי להיותם. שנים של מילוי הפרקיד ביחס לזרחה שלולות לאת האדם לא תרשו עצמי או לא זהות ברורה: שיפול הכלול אששים נומפים עלול לא תרשו עצמי או לא זהות. אמן גליוי מחדש הפרקיד עשוי להויבר להגדר לשזר או להזיר שידה עול, אך אפשר שידה עול, וב-ערכן לטיפול, ואחר-כך להסחאל לנסיבות הין כמרקם ובר-ערכן לא לגוללה מהדרש, ואחר-כך להסחאל לנסיבות הין מהדרש את הוהו, ולא להזיר מהדרש רק ואחר-כך להסחאל בחרווה. הסptrות הקליניות גוטה לטען כי דבר זה מתרחש רק באחר מאבר את בן-זוגו; אולם בדומה לבן, בני-ילדים לאבד את תחושת השורר העצמי שלהם או את הפרקיד, ולחטאבל על אבדן הזחת שעליה בישיה הדידית זו בעבורה הקלינית העשיטה. מן הנראוי לשאול אם ניחן לטען בער בהדרו של בן משפחה אודה, באפשרות העדיפה על פני פגישותם עם שנג'י בני-הוג אום כל בני המשפחה.

ובהה עם הפרט: **אפשרויות מערכות**
ההקר שזנער לעצמו תמידה מתקשרות באהד מנגנון בולם. עבורה עם בן-זוג אוגם מודלים של עבודה חד-צדדית, בלאו, שעבורה עם בן-זוג אוגם משפחה אחד בלבד, כדי שנקול כדי ניתן לעשות שימוש כליל יותר ביחסה הדידית זו בעבורה הקלינית העשיטה. מן הנראוי לשאול אם ניחן לטען בער בהדרו של בן משפחה אודה, באפשרות העדיפה על פני פגישותם עם שנג'י בני-הוג אום כל בני המשפחה.

ההקר הוזע, על המטפל לטענו תמידה לאפשרות לטפל באחד מבני-הוג בלבד. לעתים קרובות, בשבעות ננטשו חאלק מוגנימיקת גותה, מוגנים שמי-הוג דרבן קבע לפגישות. לעיל נטען, כי יש לראות בתהיליכים פנים-נפשיים ובין-אישיים תhalbיכים המתקיימים אלו בצד אלו, וכי יש למבחן את ההחלבות מתחום המעל-ירדי ההכרה בדינמייה של הפרט וביחסיו הוגמלין בינה, לעבini התחוו שינוי מערכתי בתוצאה של הטענה הכלילית, כי יכול להזיר שינוי מערכתי מערבודה עם אחד מבני-הוג בלבד. יש נתונים החומכים בכך (Zapocznik *et al.*, 1983; 1986), שבתמים מקרים קלים, שיש לה שונר ביחסים ביחסים גומלין ההווים על עצם ברצן קבוע. ביחסים גומلين, ככלים למתחמאה. כן צוין לעיל, כי בעורם קליניות מטימות עשרוות מובי יוחר לטיפול רפואי. נחן רף להיעזר בפיגישות פרטנית, כזרק להכין את האור להזין שבפיגישות המשפחמות, כדי שיכל לשאה אורות. הריך הטרובה בירוח

וביצורו הדר הקיצונית ביריה, החלק מפקטיזה פראנאיידית. בין-זוג אשד והש קאנא הדרית (Im *et al.*, 1983; Teismann, 1979) מבטא אופני בעיות אישיות ובין-אישיות, ובאופן בלתי נמנע, חזזה יהשי גומליין אשד תומכיהם באמונתו ומהריפטים את מצורתו. בידי הילגאי הבהיר, אם לא קיימים טיפול באמונתו ומהריפטים את מצורתו. אם כי אפשר שיריה זה עדרך לעבור במקביל, הן על ההיבטים המשותח או לא, אם כי אפשר שהקשורה ליחס הילגאי הבהיר, הן על הילגאי הבהיר והן על הילגאי הבהיר. אם האמיטל האישיים והן על הילגאים האישיים מגיל הילדהה בגורמים אפשרים למושקה מהחשש שמא יידרוה, קונגיליטים אישיים מגיל הילדהה להתקשות להשתתף מלחמת מלחמתם מפעם בוכחותו של בון הוזג, עלול האדם להתקשות להשתתף מלחמת מלחמתם מפעם טיפשי עני בין-זוג. רוב ביני-הארם הפטונים ליטיפול בשלה קאנאה מולדים מפעם לטבעה הלא רגינאי, והסתבכוי ישעשן זאת בודך שהפצעה בהם, גבבה יותר בפגישות משותפות. במרקדים בלבד לפתה מערכות יחסים של אמן בין המטפל לבין הפטוט, כדי להזכיר את הגורמים האפשרים אשר קובעים את הדריקוי. באשר הדקאנאה בכל זאת מושפעה, על המטפל להידרשם מיפויה מערכה ייחדים של השלבו של הסלמה הרת אשן.

שיקול רוגם מתייחס לגמילן לאיש לאו-טובי, אשר מנצחים בעיון אישיותו. במקורה של גמילן לאו-טובי, ע"ד כמה אני נוהג בהגיון? שעלה שבס��רים אחרים היא דוגמה לכך: הזג זב בז-אייסי לאו-טובי, אשר מhogים כוונון לארות בה בעיה בין-*Bennun*,) אשית המסתפקת לאדם התלויו פתרון לאים או לסכנתה ותפשות (שהשנקות הוגם הוגם בז-אייסי לאו-טובי, אשר מhogים כוונון לארות בה בעיה בין-*Bennun*).) (1986 אשית המסתפקת לאדם התלויו פתרון לאים או לסכנתה ותפשות (שהשנקות הוגם הוגם בז-אייסי לאו-טובי, אשר מhogים כוונון לארות בה בעיה בין-*Bennun*).) (1986 חבת או פחד מכך מוקומו ציבוריהם/פחוידים, ופירושה המילולי הרוא' פחד מפני השוקן. היא נוטשת בעיה אישית בה עיקר, אם כי געשה שימוש גם בטיפוליים משופטים. על-פי הניסוח הביני-אייסי, האנומוביה ממלאת תפקיך והוא עצם נאות, מניצחה ופוטס מסוכם של יהודים בנסניים. היא עשויה למלא את הצורן של הדעל באשנה הולשת ותלויתית, או לחליפין להוות אמצעי שבעורו נוירן להימנע מלקרוא תגר על תשתייה כזו של הבעל במערכת הייחסים. אמת יתגכן כי נסוחים מערכתיים אלו נוכנים, אך לקביעה הקצוב המהאים לערבותיות בSEGים חשבוה עצמה כיעילה יותר. הנטיפים המתגנחים-*Kognitivibim* הפטנטונים הוגלים גומדים מון הסביבה הבין-אייסית, על-דיי. הדגימות שעליהם מתלונן הילקוות, אשר עליל להריאת קשותם או שולותיהם להרבעת המאכזב זכר לאחר שיטרונו.

במיופר משותף, ביחס משלבת הביביה מהודש גורמים אישיים עם גורמים בין-אישיים (Szapocznik et al., 1984).

טיעול משפטים ביהדות

טטרודן של הטיטול המשפטהדי ביהיד דיא להביא לשינויים ברכזים שעאים הורמים לתפקידו, אשר הוודאים על עצם ביחסו גומלי. שם כן, מומינים את המשהפהה כולה להעירך את המבנה שללה ולבחרו את פגישת הראשונה, כדי להעניק את מהלך תקדים בהונגריות המשילמות היהיד, שבשל מעמדו בתפקידו מרכז בהתהנוגות המשילמות. משוחררה המשמעויות בוחור, אשר הווירות על עצמן ואין תורמות לתפקידו. משוחרר ההתקופה היהיד - ברוב המקרים, אם כי לא בכללם, וזהו בין המשפחחה אשר מפגין את התהסמים - מטריך המתעל לאותו בין משפחחה ועקבב יעד עמו אחד במשפחחה, רבר הוגמלין במשפחחה, רבר המאפשר לו להורות על שינועיהם מהמאימים יחסית המשפחחה, השלב האחרון הוא בינוי יהשי הגומלין במשפחחה עלי. במשפחחה. השלב האחרון המשילמה של היהיד ביחסו גומلين אלג. שללא כמו ידי עיני השתתפותו המשילימה של היהיד ביחסו גומلين אלג.

הרא סובל, או על דרכַ השיללה, ביטופל געשלו לרבַּ עילְ-בָּי הוהסינעם שמלה מטפלים מבזדים לא פעם ארגaria רבה, וממן יקר בוניסין לשכנע את בן-הווא הנודר להשתתך בטיפול. בשלין הנסינותداول, והודהה ביבישין לאחֶר פגישות אהדות עשוים לשך את הווייתו של בן-הווא המשתחוו ולחדרין עוזר יודה את רשות הווט האוניגים ורטזון הידים, שהויא עלול להווע. צוריה הטיפול הוהג, בגין אחר, וזהה לא מכונת עם המטפל על דפוסי יומשי הגמלין אשר מתרושים בתוך היראה, עלולו לעזר את המוטביזיה להשתתק בטיפול ואת האופטימיות באשר לעתיך.

Q. GL4 115, GL45

בבריטניה, הולנד וגדל אוזוֹן בבי-הוזוֹג אשר מאייעים ליעזין זוגי בוגם (על-פ', הצעון, כדי להתאים המיטרול המשותף נוטזו מחדש Tyndall, 1985) וההיליכים הגליליים של המיטרול המשותף נוטזו מחדש מטפלים, אשר עומרדים על כך שיכנסו פגישות מסווגות ואינן מוגננים להציגוּן עם בן-זוג אחד בלבד. בין הדוטנייגיות מן המיטרול הוגי הפטני נאמר כי הוא מספעך דיווח מותו על הבעה הקיקית, כי המיטרול מסתובב בסדרות בין-הוזוֹג, כי הקשר המיטרולי מגונץ במערכת ייחסים מהירה וכי ספק אם ניתן להציג שניינו בדיאדה בעזהות פרגמטניות.

לאחרונה פותחה מודל, אשר נותן מענה לשתי גישות אל, במידה-מה-
במידה-מה-
(Bennun, 1984; 1985a). במודל זה נעה שירמש מבלי, שכונסה פגש-
ראשונית מסוימת, אך עדיף לנוטה ולהיפגע בתהילה עם עני' בני-הזהוג.
המודול מגדים, כי טיפול באחד מבני-הזהוג הוא אפשרות תקפה במסגרת
הניטזון לפתרון מצוקה זוגית: ישלחו הרגמה באופן אמיפר', עם
בעירות מסוימות (בנין זר פורחה באונן ספיינט'). (Bennun, 1985b). ואין
לטיפול ביחסים המבוקשים טיפול זוגי, ואין להזדמנות בה אמר הדבר
ברוח מלכתחילה. בו-אילם מוסרים לא פעם להזדנות בכאן, שיש להם קשיים
במערכת היחסים וمعدיפים להפוך את הביעיה לאישית ולהתלוין על המגינים
אישיים.

המוקד היהודי, משפט-הלהב לבין-דרוז שיאנו נוכח וחקירת הגורמים אשר תורמים לקובען. הם שלושת העקרונות המוחים שעש לישם. בסוגר

רשות ייחסי הגומלין מתחדירים לשולמות אחת. יכול הטעיר במטה כדי לזרא את היחסים בין האדם המשתתק לבין המפינו, לאח התהנוגות אשד המשלימים אשד הפינו במשמעותם הונן.

מקרה לדוגמה ימחיש את השימוש בהשלמה בטיפול המטה מהגאות ביהיד. משפחה הוננה לטיפול בעקבות חקירה אהות של המטה הגאות עבריינות ואנטית-הבריות של אחד הילדים. המשפחה הדגישה מושגויו ההורמים ושלושה בניים. הבן הבכור, צ'רלט, היה הגורם להפניה. בפגישת המשותפת ההברור, כי אחד ממקורות המטה במשפחה היו היחסים המתחדירים בין צ'רלט לבין אחיו התאומים, שהרו צערורים ממן. שנגבנהה התהנוגות על צרלים במהלך הפגישה הריאשונה, תיאר הנער כיצד חשב מבדוד המשפחחה וכיצד נדמה היה מתחברה על הברה בו נגר וביעי, שנותפשה על-ידיו במגבותשה מארוד (ההדרים והחאוומים). הוא נתן דוגמאות פדריטים, שתמכבו בהשקפתו שלבי אין מעתפים אותו, וכן גזען הסבר להתגונתו האנט-הבריתית. המתפלל יתיר בין שני המרכיבים האלו - התיאור של צ'רלט על התהנוגות ותמייתו בעניין - והדבר אפשר לו לבנות "יעוז סמל התהנוגות של המשפחחה על-ידי איהו" בלא שעני הגותו ורבים המשלימים. בכך שיצר קשר טיפולי היובי עם צ'רלט, זיהה המתפלל את ההתגובהו המשלימה אשר הצעהו את הבעה והחל להגורות על שנאים, דון צ'רלט. במרקם זה, השב היה לנוכח אה הקשך בהדרי בין שני התיובייטים: ההתגונות האנט-הבריתית והפישות של צ'רלט, כי הרוא מבורוד בחרן משפחחה.

אוותם לכך מוקדם ככל האפשר. כאשר בני-זוג שאינם מוכנים להשתתף מצדדים על מנתם, השוב להעביר להם את המסר כי אם שלא יהו נוכחים בפרקיעל, יקירה להם חילק בטפל, בהדעדרם. אם המתפל איבר את ההנגןורותם, עשו הרבה להגדיר את הסכמי שייקחו חלק בהוראות אוישםות טיפורייהן, הניסיון החקלאי אכן הראה, כי כאשר בן-הוזג המטפל,

ט'ל נ'ל'ל

האהורה את רעמו ראת עמדו ומסכימים להשתתף. יש לציין, כי גישה זו אינה סידורם להשתתף בדרן המעליה בירור.

כלהי רוחן נרנברג

באופן בלתי מוגע, יקדרש בר-הוזג במהלך הפגישות זמן לדין בקשרים אישיים וסתה מן ההתמכרות במערכות היהודים: באורה המידיה יתמכן, כי מערבות הדיחסים היא שהריה הנושא השלט, על השבורן הפרט. אמונם בן-זוא אחד בלבד משתחה, אך שעניהם הייבדים לחיות במוקד הטיטופול.

לבלום את ההיסטוריה ואת ההיפוך אשר לעזאזל ולהזק את הרעה, שנשני בני-הוזג תורמים להיווצרות המציקה בישואיהם ולהונחתה. אל לו למתפל לסתות מן העיקר כדי לנסתות לההלייט לאירוח חלק מן הסכדן אהורי כל אחד מבני-הוזג; במקומם זאת, עליו להנקות להם הבהה ברורה של הביעיה, על-ידי האצת ניסוח מערכתי, שיעור לכל אחד מהם לזרות את הורמן לסכדן.

בהתאהמה לモרך הדריאני, וביתן להבדיר את מומת הריחסה של כל אחד מבני-הוזג למצורקה הקייימית על-ידי ניסוח מוחדרש של הביעות, עם התמקודת ספציפית בשני בני-האדם. כאשר זווג שרו' במאזוקה, ותאגטופובייה של האשף הופכיה מצוקה זו לסובוכה עיר יותר, יש לטפל בבני-הוזג בהקשר אשר הרג מעבר לפחד מ恐惧ות פתוחים. ניסוח מחרש יוביל לבול את הפחד מן העזיאה החוצה ואות התלוות הגלויות לכאן, וכך את הדשורה באשר לתפשו העצמית הזרקה של הגבר כמגונן, שעיליה הוא מסרב לווות. הפטר (Hafner, 1986) רואה בבחירה בין-הוזג את אחד המקרים לאנתרופובייה, כאשר הבחירה מאנטפושה לזרוי-זרוי להריזונה הריביר י-

ELLACONAN MULAN'S CHURCH

ההתקיימה. כדי להריך בטלטלה זה בשלב מוקדם, כה, לעת[ה] אנו, המבצעים, של שענין, אם מומלצות מטלות ספציפיות לחייזר בבית, שבני. שנות, עתה, אם לא מושתת לחייזר שברענונו להביע את גבורתו. ההוא אמרום לעטוק בהן ייחד, על בר-הוזג שאינו גובח להביע את גבורתו. הוזג שלילו. הוזג לcker, הוזג כה המתפל, קובל מבן-הוזג לאשתם שלילו. היבט שלילו, הדרקון, הוזג טיטורל משוב על נושא מה הוא על נושא אחר שברענונו לשוחה שאיננו גובח בטיטורל המשוחה על המשוחה יאמץ תפרק של שליר. אין זה רצוי כי בן-הוזג המשוחה בטיטורל יאמץ תפרק של שליר. משושים שהחבר מקם אותו בעמדה נאותה ייחסת לבן-הוזג 'המטפטל', שאינו גובח. לאחריו מושתת ליערת השינוי, ואין להזק אה' יהטי' הרכבה שנעדמת אחוריו מושתת ליערת השינוי, ובירודם באמצעות תפרקדים מלאכוריים אלו.

לייחסים בינויהם. האבר יחתור תחת ניסיוניה של בה-זאג לרכוש אווטונגמיה
רביה יהר והיא לא תערער על כווחו ועל האוטונומיה שלה. לא יהיה זה מפתיע
לගלוות כי בעמראביה החסמים מסוג זה, הגבר איןנו מוכן להשתחן בטיטופל, מקרה
שבו יהיה צורך לפחות נגיד הדאפרורה, שהאשנה תחשוב כי היא האודריאה
למצוקה. יגולת זו עצמאם לאוראה את הנקפליקט הבהיר-איש החזק לא פעם
את תסמייני האנתרופובה. תהליכים בגון אלה יש להשופע עיל-ידי התשואל זהיר
ויפויו של השערות דיאדרית, שיסבירו את תרומותם של שנג בענ-זהוג.

מִקְרָבֵ לְדִינָה: אַתָּה, לְגֻלָּל

המקורה של טוני וג'ר, אשר הוננו למטרפה לטייפול זוגי ומשפחתי, הוא הוגמה, לחומר קלייני מעניין. ג'ון הפטנטה מהילה למוכו לביראות הגופש, עקב חרדה וגאגורפובי. טוני סיירב להשתתף בטיפול אנד המטפל העלילה לשוחה עמו בטיפולו. הוא היה סבור כי בעיותו אין כל קשר אליו, כי הנישר אין שולד מספקים וכי ההסתמנים מודם סובלים כשנשאלו אם שוחה עמה על-כן, השיב כי ניסה אן לא הצליח בראוף מירוח. החריאוד של ג'ון בפגישתו הרaszונה היה שנגה למחר. היא חשה כי ליבעלת לא

179

ההדרמן הירושלמי שבספריו מופיע במאמר אחד, ומכאן, בסופו של דבר, יוכלו למסבב את הטענה כי היה קשור לאירועים אלה. מכאן יש לנצל פגישתנו זו כדי לדון בעיות שבעתינו.

כמו כן, קיים הפשרה המשותפת הראשנית מאפשר לשושה להתבונן יותר, אך שדמפל וב-הווג שאננו עומדים להשתתק בטיבול נטולים להיפגש על ולהפוך את הפנטזיות של כל אחד מהם באשר לאופיו של השעון על יתמים טיפוריים יכלה, כמובן, לסתור את הטענה בטיבול נטולים שגירן פתחה.

במקרה זה, לא היה קשיה ליעזר את המוקד הריארי, משום שהוא כוח תריצין, תוכל לשאטו מין הבית לעתים קורבות יותר ולהתגבר על האנגורובייה, אך לא ירעב בודאות כי עד שפעיע הדבר על יחסיה עם טוני, נצל המטפל את ההודה מהנות כדי לציין, שעל אף סיירבו להשתתק, עלייל מדי שעב על הפגישות וההענות לבקשות שיימסר לו דרך ג'ון.

כל המטפלים הווגים והמשפחתיים נתקלו במקרים, שביהם קיבלו מודיעע על המשפחחה או על הווג במאצעים אחרים, פרט לפגשנות הדיטריל. שיטחה והחכבותו פרטיה או פויישות מקרים עם המטפל הן השיכחו, שיש העலולים לנצלן כדי להעביר מידיעת סוד. טיפול זוגי פוטנציאלי מהו זה זירה שבין-הווג המשותק לחשוך מאייע, שהוא איננו רוץ-he כי גיאע לירעד בז'-זאג, וברוב המקרים, יציר הדבר התלבבותות עבורו, שאנו יודע מה העשה בחומר זה. על המטפל להבהיר מלכחהלה, כי חורך העודדה שתפקיד הפגישות בשמר בסוד, יכולם גבירות הטסודיות להווג על כל הנגנים בדרכו; כמו כן, יש להבהיר כי החומר כולה ומן להזיפה בין כל שלושת הדמתפים. ניתן להזכיר מכך מילאנו בז'ן, ואחריה רבתם יונוג על חלק מז'ן ליטרטות בה ובנענינה. בשכשה, כבילה ובשחון רבעם יונוג על החלקה ג'ון, השתגה לעמוד על כך שטוני ישבה את התהאגהו. בעקבות השינויים האלו, השתגה מazon הכוheiten בדרכם שבחם ההתערבותה המוצעת דרשתה כי בין-הווג שאננו נוכח לא יידע על תוכנה, לדוגמה, אם מיצעת התערבותה אסטרטגית או פרודקסלית.

היענות לאנגר העוברה במטטרנייה בערכותיהם

אין להזכיר, כי מערבותם הדרטילית בין שני בני-אדם כרולה יהסט כוה, אך המטפל עלול לעורר את יחסיו הכהה האל, אם ישנה פעללה עצם שמיירת סודות. בעל הסוד והכח כוה וב-יותר, מודות למעורבותו הדרטילית בערכותם הדרטילית, אך המטפל מבוגה, בוון שההבדר גורם לו לאנבר את השליטה בז'ן, עשויה להעלות אל פניה השפעה של חומר קילדיג, אך היא עצמאם באופן נמנע את האפשרוויות הדרטיליות, אשר עמד על כל שיטקים מז'ן בין-הווג המשותק בטיבול הדודמןנות להציגו או מעתיקם. המטפל, אשר עמד על כהן שיטקה מז'ן לובבי להכיר להנכח להעדרו של צויה, יוציא לעצמו ריאדי ומעודד את ב-הווג הדרטילית המידע שההקלבל וכן נצל את הפגישותה באטען הדזנות לברור את תוקף הדרטילית, וכן נצל את הדרטילית הדרטיל. הגיטין הקליני נושא להזוג ישתחפה לממסו ולקבל משוב. הגיטין הקליני נושא להזוג ישתחפה להדרטיל, שפער שפער פגישה הרארה לכל הפהרות, וניצן לנצל פגישה זו כזרה להסרת הנאג הטיפול. יש להזכיר מז'ן-הווג נוכחה בפניות הבאות שפער שפער הדמדניות להביעו וכודתו מבטור על המטפל ריך ב-הווג המטפל.

הדרטיל נער בפניותה כדי להגיע לההלה הדרטילית כלשהי באשר לפרירה, מחריבותה ורקומה.

חרזה טיפולי. כמו כן, יש צורך במחקר ניסוח על עיולוּן של גירושה המשגעים יותר ואפשר שסתמונם יהיו נכונים יותר לשקל מחדש את הסתייגויותיהם.

182 עבודה עם בן-הוג כפרט

הסתיגנות האחורה במתגרת גישה זו היא הספק באשר ליכלון של היפויו הפטני לגרים לשינוי דיאדי אינו תמיין המטרה

במודול הפטני והפגישות יכולות למשם דרך להשגת שינוי איש. אלם, הנזונים האמפטאים בהחלט תומכיהם בהשענה, כי שינו ריארי, הוא אפשרי הכללים של ה טיפול המערבי, שנוי בגדרים אחד במערכת ציריך שנוי הולם נורו וודבר מצריך מחקר נוספים.

לא ניתן להנegration על כל הักษים הבין-אישיים ועל כל הבעיות ביחסים בסוגרת גישה של טיפול משותף, ולא בדים הסביבה של הבעיות האישיות ייבבו בהבירה לטיפול רפואי. העובדה שם ב-בן-הוג נפרטה מאפשרות גישה הדימינית של הדסולט מאנתרופובייה לאשה הסובלית ההדסיט. אם אשה סובלת עצמאית ואוטונומית, יאלץ בשללה בתסנים שמהם היא סובלת ולהפוך עצמאית ואוטונומית, בעוד גמל מהתגאהו. בדומה לשנות, באופן טبعי, אה-דעתו עלילה ואולי גם חלק גדרל מהתגאהו. בתרן אחד, בסיס לטיפול. בפרק הנובי שחי תPsiות של הפרט בתרן המערבה, באפשרות בין-אישיות טריפולית. האחת ברובה הביראי האישיים המציגות את הקונפליקט, שנינוין בעורת הפסיכו-הרטורית יכולות לטרובה על מערכות הילוקה בחשיבות גורמים אשר תומכים לטעות הפרט ובטיפול מושך פטוני משקן את עקרון מוקד הטיפול האישי לעומת הבין-אישי.

לאrgan מחדש את המערבה. הגישה מהה אלゴ שוניה, אך שתריהן תומבות ב>//עון הפטרים בתוך המערבה. יש להזכיר בפרט שבתוכה המערבה, לאrgan מחדש את המערבה. לאgan מושך הילוקה בעומת הבין-אישי.

מרקמות

הדרך לעדר

התפתחותן של גישות לטיפול זוגי, הכוללות פגישות עם בן-זוג אחד בלבד, מהויה שינוי בתפקיד התהווים. במוגנים מסויימים, מדגים הדבר או העובדה שהטיטול הוגי השלים מנגל, באופן מליל, החזר להזכיר שיטות מקומות נקרות המבט התהווים להעבר וטענו נגן בפיגישת המטרפה דבר המפטר על להתחזות יהשי הטעורה וטענו גן פגישות עם שני בני-הוג יחר. השלב הבא התאפיין בהופעה של שיטות משותפות וקובוציתות מוגנים ובינוים נבינוים של שיטות מערכות. כוום, שב ונסקל תפיקו של הטיפול הוגי הפטני באפרוחם טיפולית תקפה. גישות פרטניות אלו מין הדור הדור, משובבות בתוכן עקרונות מערכתיים (בגיגוד לפסיכוןם). אשר הוכפים אותן ובהן א-ציווית, התנגדות, נשירה, ושיתופם של גברים כמשמעותם פעילים של נוכחות - עוזן מציאות הטעורה. קשור לכך גזירותם של המודלים הפטניים לשאול של אלות, אשר מחייבות מתקנת הולמות עבר ווגות מסויימים ברגעים מוגנים של

- Beck, R. (1989) The individual interview in couples treatment, *Journal of Family Therapy* 11, 231-41.
- Bennun, I. (1984) Marital therapy with one spouse, in K. Hahlweg and N. Jacobson (eds) *Marital Interaction Analysis and Modification*, New York, Guilford.
- (1985a) Unilateral marital therapy, in W. Dryden (ed.) *Marital Therapy in Britain*, vol. 2, London: Harper & Row.
- (1985b) Prediction and responsiveness in marital therapy, *Behavioral Psychotherapy* 13, 186-201.
- (1986) A composite formulation of agoraphobia, *American Journal of Psychotherapy* 44, 177-88.
- (1988) Systems theory and family therapy, in E. Street and W. Dryden (eds) *Family Therapy in Britain*, Milton Keynes, Open University Press.
- Blauk, R. (1985) The case for individual treatment, *Social Casework* 46, 70-4.
- Carter, E. and McGoldrick, M. (1988) *The Family Life Cycle: A Framework for Family Therapy*, New York: Guilford.

- Falicov, C. (1988) *Family Transition*, New York: Guilford.
- Fibus, E. (1957) The evaluation of marital interaction in the treatment of one partner, *Social Casework* 38: 303-7.
- Gurman, A. and Kniskern, D. (1986) Commentary: individual marital therapy - have reports of your death been somewhat exaggerated?, *Family Process* 25: 51-62.
- Gurman, A., Kniskern, D. and Pinsof, W. (1986) Research on the process and outcome of marital and family therapy, in S. Garfield and A. Bergin (eds) *Handbook of Psychotherapy and Behavior Change*, New York: Wiley.
- Haher, R. J. (1986) Marital therapy for agoraphobia, in N. Jacobson and A. Gurman (eds) *Clinical Handbook of Marital Therapy*, New York: Guilford.
- Hurwitz, N. (1967) Marital problems following psychotherapy with one spouse, *Journal of Consulting Psychology* 31: 38-47.
- In, W., Wilner, R. and Breit, M. (1983) Jealousy: interventions in couples therapy, *Family Process* 22: 21-19.
- Kohl, R. (1962) Pathological reactions of marital partners to improvement of patients, *American Journal of Psychiatry* 118: 1:036-41.
- Maddanes, C. (1981) *Strategic Family Therapy*, London: Jossey-Bass.
- Minuchin, S. (1974) *Families and Family Therapy*, Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Nedelson, C. (1978) Marital therapy from a psychoanalytic perspective, in T. Paolino and B. McCrady (eds) *Marriage and Marital Therapy*, New York: Brunner/Mazel.
- Scapocznik, J., Kurtines, W., Foote, F., Peres-Vidal, A. and Hervis, O. (1983) Conjoint versus one-person family therapy: some evidence for the effectiveness of conducting family therapy through one person, *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 51: 889-99.
- Scapocznik, J., Kurtines, W. and Spencer, F. (1984) One-person family therapy, in W. O'Connor and B. Lubin (eds) *Educational Approaches to Clinical and Community Psychology*, New York: Wiley.
- Scapocznik, J., Kurtines, W., Foote, F., Peres-Vidal, A. and Hervis, O. (1986) Conjoint versus one-person family therapy: some further evidence for the effectiveness of conducting family therapy through one person with drug-abusing adolescents, *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 54: 395-7.
- Tsismann, M. (1979) Jealousy: systemic problem-solving therapy with couples, *Family Process* 18: 151-60.
- Tyndall, N. (1985) The work and impact of the National Marriage Guidance Council, in W. Dryden (ed.) *Marital Therapy in Britain*, vol. 1. London: Harper & Row.
- Walter, J. (1989) Not individual, not family, *Journal of Strategic and Systemic Therapies* 8: 70-7.
- Watters, W. (1982) Conjoint couple therapy, *Canadian Journal of Psychiatry* 27: 91.
- Wells, R. and Gianetti, V. (1986a) Individual marital therapy: a critical appraisal, *Family Process* 25: 43-51.
- (1986b) Rejoinder: whether marital therapy, *Family Process* 25: 62-5.